

ger over formentlige Overgreb fra Politimesterens Side.

Reglerne i den foregaaende Paragraf finde tilsvarende Anvendelse ved Tilkaldelse af Syns- og Skønsmænd ved Politimesteren.“

Kapitel 19.

Rettens Raadslagninger og Afgørelser.

Kapitlet affattes som Kapitel 21, dog med følgende Forandringer:

α) I § 211 indsættes i Stedet for 3die Stykke følgende ny Stykker:

„I en Sags Afgørelse kan ingen Dommer eller Nævning deltage, som ikke har overværet de mundtlige Forhandlinger i deres Helhed. Naar i en Straffesag, som behandles ved Landsret, en Dommer eller Nævning faar Forfald eller af anden Grund maa fratræde, efter at Domsforhandling er begyndt, kan denne fortsættes, saafremt dog højst een Dommer og een Nævning mangler; Dom kan dog, naar der kun er fire Dommere, kun afsiges, naar tre af dem og, naar der kun er to Dommere, de begge ere enige i Afgørelsen.

Ved Forhandlinger, som forudsættes at blive af længere Varighed, kan Formanden i en Ret, som bestaar af flere Medlemmer, bestemme, at en eller flere Dommere som Suppleanter skulle overvære Forhandlingerne for efter Tjenestealder at tage Sæde i Retten i Stedet for det eller de Medlemmer af denne, der maatte faa Forfald.“

β) I § 212 indskydes i Linie 1 efter „tre“: „i Straffesager, i hvilke Nævninger ikke medvirke, mindst fem“, og i Linie 2 mellem „Medlemmer“ og „og“: „jfr. dog § 201,“.

γ) I § 213, 1ste Stykke i Slutningen, ændres Punktum til Komma, og der tilføjes: „for saa vidt det modsatte ikke særlig er bestemt“. — I Stedet for 2det Stykke indsættes følgende:

„Danner der sig i en Straffesag om det samme Spørgsmaal flere end to forskellige Meninger, af hvilke ingen er i Flertal, blive de for Sigtede ugunstigste Stemmer regnede sammen med de nærmeste mindre ugunstige, indtil der udkommer Stemmeerhed. Er det tvivlsomt, hvilken Mening der er den ugunstigste for Sigtede, bliver der afstemt særskilt herom.

Særskilt Afstemning finder ligeledes Sted, naar der opstaar Meningsforskel om,

hvorledes Spørgsmaalene skulle stilles, eller om Afstemningens Resultat.“

I 3die Stykke tilføjes i Slutningen: „Stemmetallet maa ikke optages i Rettens Afgørelser“.

δ) Efter § 213 indsættes en ny Paragraf, der affattes saaledes:

§ 204.

Rettens Afgørelser ske ved Kendelse i de Tilfælde, hvor denne Form er særlig foreskrevet.“

ε) §§ 214—18 udgaa.

ς) I § 219, 1ste Stykke i Slutningen, ændres Punktum til Komma, og der tilføjes: „medmindre saadant særlig er foreskrevet“. — I 2det Stykke, Linie 1, indskydes efter „Afgørelse“: „af en borgerlig Sag“.

η) I § 220 indsættes der i Stedet for 1ste Punktum som 1ste Stykke følgende:

„Rettens Afgørelser træffes snarest muligt, efter at den paagældende Forhandling er til Ende. Kan i en Straffesag Afsigelsen ikke finde Sted samme Dag, skal dog Dom afsiges senest inden en Uge, og hvor Nævninger have medvirket, senest Dagen efter. Det sidste gælder ogsaa om Kendelser i Straffesager.“

2det Punktum opstilles som et selvstændigt 2det Stykke. — I 3die Punktum indskydes efter „Optagelsen“: „af en borgerlig Sag“, og der tilføjes ved Paragraffens Slutning følgende ny Stykke:

„I Straffesager bør Tiltalte, hvis han er fængslet, bringes til Stede ved Dommens Afsigelse. Er Dommen fældende, og er Tiltalte ikke til Stede ved Afsigelsen, bliver Udskrift af Dommen at forkynde for ham; i andre Tilfælde meddeles der ham paa Begæring Udskrift uden Betaling. Af alle Domme tilstilles der Overanklageren Udskrift. Ved Afsigelsen eller Forkyndelsen af en fældende Dom bliver det at betyde domfældte, inden hvilken Frist og paa hvilken Maade han kan fremsætte Meddelelse om Anke.“

θ) I § 222 udgaa i Linie 4 Ordene: „fra en Part“.

I Linie 5 indskydes efter „Parterne“: „og i Straffesager tillige Forsvareren“.

I Linie 6 tilføjes efter „Afgørelsen“: „af en borgerlig Sag“.

I Linie 7 indskydes efter „Ytringer“: „eller den i Afgørelsen af en Straffesag indeholdte Fremstilling af Sagens faktiske